

Pățania Corbului care voia să imite un vultur

La Fontaine

Văzând cum Pasărea lui Joe răpea berbecul cel semet,
Un Corb, hain și hrăpăreț,
Mai slab, dar mult mai lacom, visa și el isprăvi
Ca ale hoțomanului din slăvi.
Rotindu-se mereu în sus și-n jos,
Dar neluând în seamă pleava mieilor,
Alese un Berbec, - cel mai frumos,
Din cei crescuți să fie jertfiți în cinstea zeilor.
- Mai rar așa dădacă să îngrijească bine!
M-oi ospăta din tine așa cum se cuvine!
Și se și năpusti pe loc, zevzecul,
Să ia Berbecul.
Habar n-avea croncanul cel trufaș
Că e mai greu berbecul decât un boț de caș
Și nici nu bănuia c-o să rămână
Cumva, zălog în încâlcita-i lână
Și nici că-n închisoarea îngusteii colivii
Va fi o jucărie de haz, pentru copii,
Căci a plecat ciobanul acas', cu el în mână.

O pildă e-o ispită, desigur, pentru toți,
Dar se cuvine, totuși, cu grijă să socoți
Și să nu-ncerci vreodată să faci decât ce poți.
E drept că Viespea e năbădăioasă
Dacă nimerește orbește, într-o plasă
Cu fire cât de dese,
Ei nici nu-i pasă;
Dar Musca, dacă intră, nu mai iese.